

Geográfus Hírlevél

36.

Következő szám várható megjelenése: 2015. március közepe
Hírzárás: 2015. március eleje

Szeged, 2015. december 18.

Tartalom

Beszámoló

A geográfus útjai – hasznos és eredményes tanácskozás (Tésits Róbert, Pécs).....	3
--	---

Beszámoló a VII. Magyar Földrajzi Konferenciáról – Lillafüred, 2014. szeptember 1-4. (Kóródi Tibor – Siskáné Szilasi Beáta, Miskolc).....	5
---	---

Talajtani Vándorgyűlés – Keszthely, 2014. szeptember 4-6. (Sisák István, Keszthely)	7
---	---

Beszámoló a XVI. Székelyföldi Geológus Találkozóról – Aranyosszék, 2014. október 23-26. (Wanek Ferenc, Kolozsvár).....	8
--	---

Könyvajánló

Fehér folt (Géczi Róbert, Budapest – Kolozsvár).....	11
--	----

Tudományos és oktatási események	15
--	----

A geográfus útjai – hasznos és eredményes tanácskozás

A Pécsi Tudományegyetem Természettudományi Karának Földrajzi Intézete és Földtudományok Doktori Iskolája több száz fős közönséget üdvözölhetett a március 18-án rendezett Tóth József Emlékkonferencián – árulta el TÉSITS Róbert a szervezőbizottság elnöke. Az eredetileg a professor úr halálának első évfordulójára tervezett esemény végül a születésnapján került megrendezésre. Tóth József a rendezvény napján lett volna 74 éves. Mi sem mutatja jobban a professor úr emberi és szakmai nagyságának elismerését, hogy a munkásságához igazodó szekciók ellenére néhány hét alatt több mint félszáz előadás-absztrakt érkezett a szervezőkhöz. A konferencia résztvevői négy szekcióban (nyolc helyszínen) megvitatták a földrajzi tér alapvető szerveződési elveihez kapcsolódó aktuális kérdéseket, a magyar településrendszer múltját, jelenét és jövőjét érintő társadalmi-gazdasági és környezeti változásokat, feltárták az átalakulás, a fejlődés tendenciáit, várható strukturális változásait, valamint annak térszerkezeti következményeit. Az előadók felkészültsége és szakmai elszántsága tartalmazta és színvonalas előadásokat, hasznos és eredményes tanácskozást hozott. A szervezők és a szerkesztők azon munkálkodnak, hogy a színvonalas előadások, illetve tapasztalatcsere eredményei a szakmai közvélemény számára 2015 januárjában egy közel 600 oldalas kötet formájában minél szélesebb körben elérhetővé váljanak [TÉSITS Róbert – ALPEK B. Levente (szerk.): *A mi geográfánk – Tóth József Emlékkötet*. Pécs: Publikon Kiadó, 2015].

A konferencia megnyitóján BÓDIS József, a PTE rektora Arany Jánost idézve beszélt Tóth Józsefről, akit úgy írt le, mint az integrált Pécsi Tudományegyetem szimbolikus alakját. „A PTE megszervezéséhez olyan embert kellett keresni, aki bölcs, integráló személyiség, konszenzusra törekszik. Tóth József személyében mindezeket a tulajdonságokat sikerült megtalálni; ő vezényelte le a PTE első periódusát.” – mondta a rektor úr, majd hozzátette: „A kezdet nehezebb volt, mint amit ma megélünk.” Páva Zsolt polgármester arra is felhívta a figyelmet, hogy Tóth József Pécs díszpolgára is volt; nem véletlenül, hiszen együttműködésre törekedett nem csak a tudományos, hanem vezetői szerepében is. AUBERT Antal intézetigazgató a Földrajzi Intézet elmúlt 25 évéről adott egy rövid áttekintést, amelyben külön kiemelte a Tóth József által alapított doktori iskolát. Felhívta a figyelmet arra is, hogy a kezdetektől generációs sokszínűség jellemzi az intézetet, és az egészséges korpipiramis garancia a szellemi pezsgésre.

A plenáris előadók mindegyike a tavaly elhunyt rector emeritus alakjához kötötte előadását. BECSEI József professor Tóth József alföldi gyökereiről beszélt, az életét meghatározó Szegedhez és Békéscsabához kötődő kutatásairól. Az Alfölddel való kutatásai azután is folytatódtak, hogy a professor 1984-ben Pécsre költözött. Tóth József nemcsak segítséget nyújtott a terület elmaradottságának bemutatásában, valamint az ebből levezethető javaslatok megfogalmazásában, hanem bekapcsolta az általa irányított kutatásokba azokat az embereket, akik a jelentős döntéseket hozták. Így a tudomány a mindennapi gyakorlat szerves részévé vált, hiszen a döntést hozók nem kívülről ismerték meg a tudomány által feltártakat, hanem maguk is részt vettek abban.

BELUSZKY Pál *Vízfej, vagy zászlóshajó?* címmel tartott előadásában – Tóth József megye kontra régió gondolatfelvetése nyomán – Budapest és a vidék viszonyát feszegette. Budapesten él a magyar lakosság 17,4%-a, s közben például az informatikai beruházások 77%-a, a K+F beruházások 63,3% ott valósul meg, s a tudományos fokozattal rendelkezőknek is több mint 50%-a fővárosban él és dolgozik. Vajon ez egy természetes folyamat vagy tudatos városfejlesztés eredménye? Ez az aránytalanság gátolja-e az ország normális működését, hátráltatja-e harmonikus fejlődését, a területi egyenlőtlenségek mérséklését? Milyen okok, folyamatok tették lehetővé Budapest túlfejlődését? A főváros „túlfejlődött” vagy „túlfejlesztették”? Mérlegelve Budapest jelenlegi pozícióját, lehet-e, szabad-e tovább támogatni a város „fejlődését”,

gazdaságának-súlyának növelését, szerepkörének bővülését? A főváros ellenpólusainak viszonylag kis súlya milyen okokra vezethető vissza? Van-e lehetőség a kis területű országban további „valódi” nagyvárosok kialakulására? A válaszok sokfélék, gyakran egymásnak ellentmondóak. Előadása végén pedig elmondta: ha a nemzetstratégia az Európához való integrálódást helyezi előtérbe, akkor tudatosan is szükséges fejleszteni Budapestet, hogy az európai városversenyben pástra tudjon lépni Varsóval vagy Béccsel szemben. Ha az ország a bezárkózás mellett dönt, vagy nem a Nyugathoz igazodik, akkor erőteljes vidéki városfejlesztésre lesz szükség.

KOCSIS Károly *Tóth József helye a magyar földrajz Panteonjában* címmel tartott előadást, amelyben egy 25 fős, szubjektív összeállítást mutatott be arról, kik szerepelnének szerinte egy ilyen összeállításban. Hunfalvy, Teleki, Kéz, Láng, Enyedi mellett már ott szerepel Tóth József, akinek szakmai jelentőségét nem kis részben éppen az a tény adja, hogy nem annyira részese, inkább formálója akart lenni valaminek. Jelentős szerepe volt abban, hogy a hazai társadalomföldrajz azzá lett, aminek ma ismerjük: személyében és tanítványain keresztül segített kibontakoztatni annak sokszínű, a gazdaságföldrajz primátusát immár levedlett kutatási horizontját. Vízióját a befogadó, minden irányba és a társadalom bármely térrel kapcsolatos problémájára nyitott földrajzról haláláig következetesen képviselte, és az általa teremtett iskolán keresztül a következő generációra is továbbhagyományozta.

TRÓCSÁNYI András *Az urbanizáció sajátos képe, avagy Tóth József liberális víziói és a még színesebb valóság* címmel tartott előadást. Tóth József tanítványaként a hazai (formális) urbanizáció utóbbi két évtizedére tekintett vissza, felvillantva a folyamat néhány területi, időbeni és strukturális sajátosságát, különlegességét. Az integrált PTE első rektorának sajátos nézetei voltak a várossá válásról. Tóth József vallotta, hogy hazánkban a rendszerváltás előtti urbanizáció megkésett volta mellett is – törvényi korlátokkal – fékezett sebességű. Hirdette, hogy a funkcionális értelemben vett városok köre messze meghaladta a formálisan városi címmel rendelkező településeket. Hitte, hogy az országban még jelentős urbanizációs tartalékok rejlenek, a relatíve fejlett térségi központok városi címmel történő felvértezése egy új fejlődési pálya kiindulópontját jelentheti.

A plenáris előadások után a BTK-TTK könyvtárban került sor egy eseményre: a szakkönyvtárat Tóth Józsefről nevezték el, és a helyszínen emléktáblát is avattak. A vendégek ez alkalomból DÖVÉNYI Zoltán és DÁRDAI Ágnes professzorok előadásait hallgathatták meg Tóth József doktori iskola alapítói, illetve rektori szerepéről az integrált Egyetemi Könyvtár megteremtésében. A konferencia tudományos programjának zárására késő délután került sor, amelyben a PTE Földrajzi intézetének igazgatója összegezte a nap legfontosabb eredményeit.

Összeállította:
Dr. habil Tésits Róbert
a konferenciát szervező bizottság elnöke, Pécs

Beszámoló a VII. Magyar Földrajzi Konferenciáról – Lillafüred, 2014. szeptember 1-4.

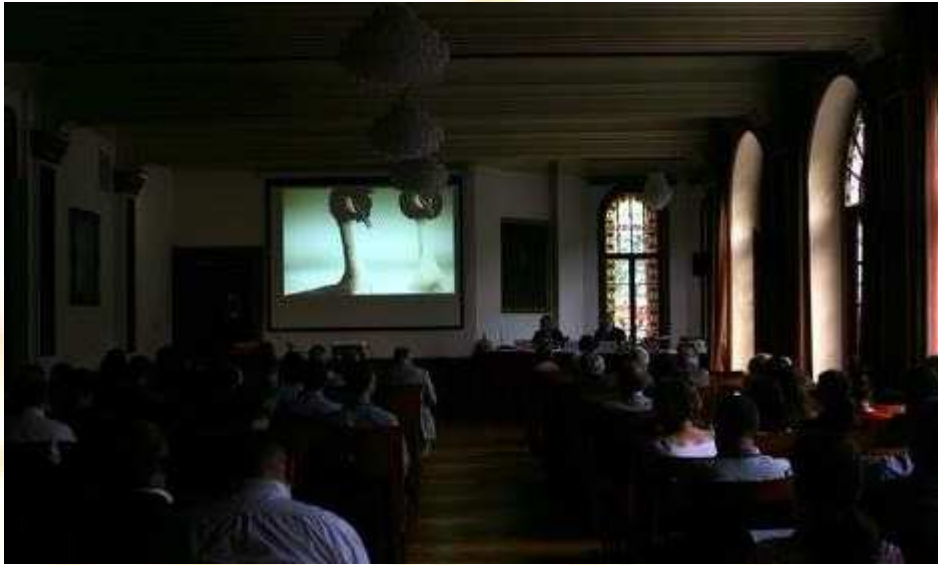
Hetedik alkalommal került megrendezésre a *Magyar Földrajzi Konferencia*, melyet minden második évben az ország különböző helyszínén tartunk. Idén a Miskolci Egyetem Földrajz-Geoinformatika Intézetének szervezésében került lebonyolításra az esemény, a Miskolc belterületéhez tartozó festői környezetben lévő Lillafüreden. A konferenciára nem csak az ország szinte összes egyeteméről és kutatóintézetéből, de még a határon túlról is érkeztek. Összesen 175-en vettek részt a rendezvényen. Mivel a résztvevők számára a helyszínt biztosító ikonikus épületben, a Palota Szállóban, kedvezményes szálláslehetőség állt rendelkezésre, az előadónak és az érdeklődő közönségnek az impozáns helyszínen kívül semmi sem terelhette el a figyelmét a szakma ápolásáról.

A konferencia hivatalos megnyitója előtti napra a szervezők szakmai kirándulásokat iktattak be. A jelentkezők választhattak a SISKÁNÉ DR. SZILASI Beáta által vezetett „A Rudapithecustól a Telekes-patak szurdokáig – látványmozaikok Borsodban”, a DR. KOCSIS Károly vezette „Fény és árnyék a történeti Abauj-Tornában – határtalanul” illetve a DR. HEGEDŰS András vezette Lillafüred környéki gyalogtúra közül. A résztvevők száma közel azonos volt mindhárom szakmai út során, a Telekes patak szurdokát tizenketten járták be, tízen látogattak el Kassára és a történeti Abauj-Tornába és ugyancsak tíz vállalkozó jelentkezett a lillafüredi turista-útvonalak bejárására.

A konferencia első napján, szeptember 2-án 9 óra 30 perckor a szervezők nevében SANSUMNÉ DR. MOLNÁR Judit üdvözölte a jelenlévőket, majd a rendezvény hivatalos megnyitója során DR. KOCSIS Károly, a Miskolci Egyetem Földrajz-Geoinformatika Intézetének igazgatója, PFLIEGLER Péter, Miskolc város alpolgármestere, DR. TORMA András, a Miskolci Egyetem rektora és DR. SZÜCS Péter, a Miskolci Egyetem Műszaki Földtudományi Karának dékánja szólalt fel. Ezek után a plenáris előadások következtek: DR. BENEDEK József a Kolozsvári Babeş-Bolyai Tudományegyetemről, DR. MIKLÓS László a Zólyomi Műszaki Egyetemről, DR. MOLNÁR

József pedig a II. Rákóczi Ferenc Kárpátaljai Magyar Főiskola képviselőjében tartotta meg prezentációját.

A plenáris előadások után a poszter szekció megnyitására került sor. Az egy óra rendelkezésre álló idő alatt szabadon lehetett beszélgetni a poszter készítőivel, szerzőivel, bemutatóival. A kiállító terem ezután még estig nyitva tartott, így a később érkezőknek is lehetőséget biztosítottak a posztereket megtekintésére.

Az ebéd után a *Területfejlesztés*, a *Talajtan 1.* és az *Éghajlattan 1.* szekciók kerültek levezetésre, majd 16:30-tól – míg a Reneszánsz teremben a *Talajtan 2.* szekció zajlott – a Hunyadi teremben BERÉNYI István professzor úr 80. születésnapját ünnepelte a szakma a *Társadalomföldrajzi Fórum* keretein belül. A napot svédasztalos állófogadás és a miskolci egyetem oktatóiból és földrajzos hallgatóiból álló UNI CUM HABEAS együttes szolgáltatta koncert zárta.

Másnap, szeptember 3-án öt párhuzamos szekció zajlott egymás mellett. Elsőként a *Vízföldrajz*, *éghajlattan 2.* és az *Etnikai földrajz*, *oktatásföldrajz és településföldrajz 1.* szekcióinak előadásai kerültek bemutatásra, majd egy kávészünet után a *Felszínalaktan 1.*, *megújuló energiák*, a *Gazdaságföldrajz 1.*, az *Etnikumok – identitás – oktatás* és a *Város és településföldrajz 2.* prezentációi voltak soron. Délután a *Felszínalaktan 2.*, a *Tájföldrajz 1.*, az *Idegenforgalom 1.*, az *Egészségföldrajz*, *Település- és népességföldrajz* szekciók, este pedig a *Felszínalaktan 3.*, a *Tájföldrajz 2.*, az *Idegenforgalom 2.*, a *Közigazgatás és településföldrajz*, valamint a *Népességföldrajz – vándorlás* szekciók kerültek megrendezésre.

Az utolsó, szeptember 4-ei napon három szekció előadásait hallgathatta a közönség, *Regionális földrajz*, *Térinformatika* és *Közlekedésföldrajz* témákban. A konferencia záróbeszédét DR. KOCSIS Károly tartotta.

A konferencia résztvevőinek fakultatív lehetősége volt, hogy különjárattal átutazhassanak a Miskolci Egyetem kampuszára, a XIV. *Geográfus Doktoranduszok Országos Konferenciájára*, melyen szám szerint 20 előadást tartottak az ország minden tájáról érkezett földrajzos PhD hallgatók.

Összességében a VII. Magyar Földrajzi Konferencián résztvevők 26 szekció keretien belül 110 előadást hallgathattak meg, miközben szüntelen élvezhették a csodálatos szépségű Lillafüred természeti kincseinek látványát és a négy csillagos Hotel Palota kényelmét.

Kóródi Tibor – Siskáné Szilasi Beáta, Miskolc

Talajtani Vándorgyűlés – Keszthely, 2014. szeptember 4-6.

A Magyar Talajtani Társaság és a Pannon Egyetem Georgikon Kar Növénytermesztéstan és Talajtani Tanszéke 2014. szeptember 4. és 6. között rendezte meg a társaság kétévenként esedékes vándorgyűlését *A talajok térbeli változatossága – elméleti és gyakorlati vonatkozások* címmel. A 117 éves hagyománnyal rendelkező Georgikon rendszeresen otthont ad a növényvédősök éves seregszemléjének, és a talajtannal foglalkozók népes tábort is szeretettel fogadta. Sikerült folytatni a vándorgyűléseknek azt a jó hagyományát, hogy minden rendezvényen egyre nagyobb számú résztvevőt, előadást és posztert jelentenek be. A tudományos szekciók mellett a miskolci vándorgyűléshez hasonlóan Keszthelyen is sor került a talajvédelmi szakértők továbbképzésére a Nemzeti Élelmiszerlánc-biztonsági Hivatal Növény-, Talaj- és Agrárkörnyezet-védelmi Igazgatóság szervezésében. Ez hozzájárult ahhoz, hogy a gyakorlati szakemberek is nagy számban jelentek meg a vándorgyűlésen, és részt vettek annak munkájában. Ennek kapcsán egy régóta érlelődő elképzelés is fontos állomásához érkezett, mert megalakult a társaság egy újabb szakosztálya, a talajvédelmi szakosztály, mely elsősorban a talajtani szakértők és az igazgatásban dolgozó talajtani szakemberek fóruma kíván lenni.

A vándorgyűlés központi témája a talajok térbeli változatossága volt. A talajtani tudomány felismerte és egyre inkább tényleges gyakorlatba is átülteti azt a tényt, hogy akár kis távolságon belül is jelentősen eltérnek a talajtulajdonságok. A gyakorlatban ez a precíziós mezőgazdaság alkalmazásában jelenik meg, a környezeti kutatásokban pedig a modellek bizonytalanságának pontosabb meghatározását igényli. Szükség van ennek érdekében olyan innovatív mérési és statisztikai módszerekre, amelyek olcsók, de mégis nagy térbeli részletességű adatot szolgáltatnak, hogy ezek alapján lényeges talajtulajdonságokat pontosabban lehessen becsülni, és így hatékonyabbá váljon a termőtalaj védelme és a tápanyag-gazdálkodás. Az utóbbi években a digitális talajtérképezés ugrásszerűen fejlődött, és a jövőben még gyorsabb fejlődés várható. A talajok változatossága tükröződik a talajosztályozásban is, aminek a diagnosztikai szemléletű továbbfejlesztésére egyre határozottabb igény van.

A szakosztályi munka erősödésének a jeleként a tudományos szekciók döntő mértékben a társaság szakosztályai szerint szerveződtek, és többnyire az elnökök működtek közre az előadások és poszterek kiválasztásában, a program véglegesítésében is.

A következő szekciókban folyt a munka:

TALAJBIOLÓGIA – szekcióelnök: Bíró Borbála (6 előadás, 9 poszter),
 KLÍMA, KÖRNYEZET, ERÓZIÓ – szekcióelnök: Bidló András (6 előadás 7 poszter),
 FÖLDTAN, LÉGKÖRTAN – szekcióelnök: Kuti László (4 előadás, 5 poszter),
 TALAJFIZIKA – szekcióelnök: Makó András (5 előadás, 6 poszter),
 TALAJOSZTÁLYOZÁS – szekcióelnök: Dobos Endre (6 előadás, 7 poszter),
 TALAJSZENNYEZÉS – szekcióelnök: Rékási Márk (5 előadás, 6 poszter),
 TALAJTÉRKÉPEZÉS – szekcióelnök: Pásztor László (6 előadás, 7 poszter),
 Tápanyag-gazdálkodás, talajkémia – szekcióelnök: Tolner László (10 előadás, 16 poszter),
 VITAFÓRUM: PRECÍZIÓS NÖVÉNYTERMESZTÉS, MINT ALKALMAZKODÁSI TECHNIKA –
 szekcióelnök: Németh Tamás (3 kiemelt előadás, 13 korreferátum).

Témakörök: 1.) „Természettudományi és egyéb kutatási eredmények” – ennek keretében a navigációs, térinformatikai, és távérzékelési adatokra alapozott újabb módszerek kerültek bemutatásra. 2.) „Ökonómiai elemzés” – a viszonylag kisszámú gazdaságossági vizsgálatokról szólt. 3.) „Sintézis: precíziós növénytermesztés és szolgáltatások a gyakorlatban” – a precíziós gazdálkodás megvalósításának kulcsa a tudásintenzív szolgáltatás, mert a legnagyobb

gazdaságok sem rendelkeznek azzal a komplex ismerettel, ami ehhez szükséges; néhány jó gyakorlati példát mutattak be az előadók.

A precíziós növénytermesztésről szóló szekció komplexitása miatt a többi tudományos szekciótól eltérő felépítésű volt. Ebben összesen 16 előadás hangzott el, a többi szekcióban összesen 48 előadást tartottak és 63 posztert mutattak be a szerzők.

A megnyitón a Georgikon Kar dékánhelyettese, TÓTH Zoltán köszöntötte a résztvevőket, SZALKAI Gábor a Földművelésügyi Minisztérium főosztályvezető-helyettese tartott előadást a talajvédelemről, Sisák István mutatott be szemelvényeket a Georgikonon folyó talajtani kutatás és oktatás történetéből, és MICHÉLI Erika a társaság elnöke számolt be az elmúlt időszak történéseiről. Az első nap este a Balatoni Múzeum patinás dísztermében volt a szakember-találkozó, ahol közel 150 kolléga vett részt. Oldott hangulatban éjfél utánig folyt a beszélgetés. A vándorgyűlésen több mint 210 regisztrált résztvevő gyűlt össze, és a harmadik napon tartott terepi programon is közel 100 fő jelent meg a borús, néha esős idő ellenére.

A szervezők nevében köszönjük minden résztvevőnek, hogy eljöttek Keszthelyre, és bemutatták kutatási eredményeiket vagy részt vettek a továbbképzésen. A vándorgyűlés sikere az egyre inkább magára találó talajtani szakma érdeme. Közösen megmutattuk, hogy ez a szakma él és fejlődik. A nagyszámú résztvevő megjelenésével kifejezésre juttatta, hogy bízunk a talajtani szakma jövőjében.

Sisák István,
a szervező bizottság elnöke,
Keszthely

Beszámoló a XVI. Székelyföldi Geológus Találkozóról – Aranyosszék, 2014. október 23-26.

Ez, a már hagyományosnak nevezhető rendezvény, először került a tömbben álló keleti székely székek területéről a különálló Aranyosszékre, melynek lakói az 1873-as területi átrendezés óta, elveszítették székely identitástudatukat. Az újabb területi átszervezésekkel (1968), már két külön megyébe (Kolozs és Fehér) tartoznak falvai. A Kolozs megyei települések még három olyan községhez sorolódtak, melyekben csak egykori aranyosszéki falvak vannak (Várfalva községközponthoz tartoznak: a Várfalvával összenőtt Aranyosrákos, Csegez, Kövend, Bágyon, Kercesed, Székelyhidas; az egyesült Alsószentmihály és Felsőszentmihály községközponthoz: Mészkő és Sínfalva; Harasztos községközpont Bogátpusztával); csak Aranyospolyánt csatolták a kistájegységen kívül eső Tordához. A Fehér megyei községek (Felvinc község Dombró, Inakfalva és Aranyosmohács falvakkal; Székelykocsárd községközpont; valamint a Marosújvárhoz csatolt Székelyföldvár és a Miriszlóhoz csatolt Csákö és Marosörményes falvak) már összekeveredtek a szomszédos, nem a székhez tartozó településekkel, egy sem maradt tisztán aranyosszéki. Pontosan, az itteni székelység e körülménye vezette a rendezőket arra, hogy ide, mégpedig a legerősebb községbe, Várfalvára helyezze ezt a találkozót.

Az idei találkozóra előzetesen kereken 100 személy jelentkezett, de különböző okok miatt, ténylegesen csak 82-en jöttek el, a többiek – szerencsére még idejében – lemondták. A jelenlevők között sok tudományos és tudományszervezői kiválóság volt, mint MAGYAR Imre öslénybúvár a budapesti MOL Rt-től, SZAKÁCS Sándor vulkanológus a Sapientia Erdélyi Magyar

Tudományegyetem előadótanára, KOMLÓSSY György nemzetközi hírnevű, nyugalmazott bauxitkutató, vagy BAKSA Csaba, a Magyarhoni Földtani Társulat jelenlegi elnöke, UNGER Zoltán ugyanannak a Társulatnak a főtitkára stb.

A találkozó színhelye tehát, Várfalva volt, ahol a Polgármesteri hivatal, élén MÄRGINEAN János polgármesterrel, segítőkészen állt az ügyhöz, támogatta a szervezőket azzal, hogy díjmentesen rendelkezésünkre bocsátotta a faluházat, ahol gyakorlatilag a fiatalságot – 24 diák és néhány doktorandus – fűtött szobákban elszállásolni tudtuk. Hasonlóképpen, a kultúrtermet is vetítő-felszereléssel, fűtéssel, világítással, bérmentesen bocsátotta rendelkezésünkre, valamint a kirándulás estéjén bográcsos vacsorával várta a megfáradt társaságot. Kiemelkedő támogatónk a *Communitas* Alapítvány volt, aki vendégeink elszállásolásának, a konferencia-kiadványnak és a kirándulás költségeinek fedezésében igen jelentős pénzbeli segítséget nyújtott. Az Erdélyi Múzeum-Egyesület a kiadványt támogatta, a pályázásban és háttérintézményként állt a rendezvény mellé, a Koch Antal Földtani Társaság a szervezésben és lebonyolításban segédkezett hatékonyan. Kisebb-nagyobb pénzbeli adományokkal több résztvevő személy segítette a rendezvényt.

Mindenkinek köszönet érte!

A csütörtök esti megérkezés, ismerkedésre, beszélgetésre adott alkalmat a vacsora mellett. Másnap reggel, amikor pirkadt, az eső ellenére, lelkesen indult a tanulmányi kirándulásra a résztvevők döntő többsége. A kirándulás során megnézték Aranyosszék felszínének több mint felét képező kavicsterasz-üledékeit az Aranyos-folyónak, Sírfalva mellett, az Erdélyi-medence középső-miocén sekélyvízi gipszképződményeit Mészkö falu felett, majd a Torda-hasadéka földtanával és felszínalaktanával ismerkedtek. Ezt követően, Aranyosszék két műemlékével ismerkedtek meg a résztvevők: az ÁRPÁD-kori, DEBRECZENI László által újragondolt mészközi unitárius templommal (ahol BALÁZS Ferenc szobrát is megkoszorúztuk) és a felvinci református templomban nemrég felfedezett ANJOU-kori falfestményekkel. A következő két megálló Székelyhidas határában volt: egy pannóniai-kori deltalejtő üledéksora és a középső-miocén Hidasi Mészkö Formáció típusfeltárása a falu mészköfejtőjénél. Majd Csegez összeomlott unitárius erődített templomát és a harangtornyot nézték meg, majd középső-miocén kőületeket gyűjtöttek a falu alatt egy út menti feltárásban. Az utolsó megálló a Csegez-patak mentén egy ofiolit (mezozoikumai óceáni vulkanitok) feltárásban a hidrotermás utólagos folyamatokkal, kvarc–kalcit–zeolit-tartalmú mandulakő-kitöltések és erek tanulmányozása révén ismerkedtek meg. A sötétre visszatérő vendégeket a polgármesteri hivatal által felajánlott gulyásvacsora és helyi bor kóstolása fogadta.

Szombaton a konferencia megrendezésére került sor. Bevezetőjében SILYE Lóránd, a Koch Antal Társaság elnöke és MÄRGINEAN János polgármester köszöntötte a résztvevőket. A majd egész napos előadás-sorozaton 12 tanulmány került bemutatásra és megvitatásra. Az első részben őslénytani dolgozatok voltak soron. BOTKA Dániel, DÁVID Ildikó diákok és MAGYAR Imre nemzetközi hírű kutató Budapestről az Erdélyi-medence pannóniai-kori puhatestű-faunájáról értekezett. KÖVECSI Szabolcs a kolozsvári Babeş–Bolyai Tudományegyetem mesteri hallgatója a Berédi Márta Formáció *Nummuliteseiről* beszélt. NAGY Orsolya Réka, Kolozsvárt frissen végzett, Budapesten mesteriző diák a kolozsvári Patarét szomszédságában általa frissen azonosított badeni–szarmata átmeneti rétegek foraminifera-faunáját ismertette. TÓTH Attila, a Sapientia Tudományegyetem földtan szakos tanársegéde kigyókövületeket mutatott be a korondi aragonitokból. A konferencia második részében ásvány–kőzettani és általános földtani dolgozatok kerültek terítékre. KORODI Enikő doktorandus a Hesdát-szurdok kőzeteinek hidrotermás mállástermékeit, vizsgáló tanulmányát mutatta be, KÁTAI Orsolya Réka szintén Kolozsvárt frissen végzett, Budapesten mesteriző diák az Erdélyi-medence só-képződményeinek fluid-zárványait tárgyaló dolgozatát ismertette. UNGER Zoltán, a soproni Nyugat-magyarországi Egyetem előadótanára, a konkrét képződés folyamatát magyarázó magvas elgondolását

ismertette. BITAY Endre kecskeméti hidrogeológus kézdivásárhelyi kollégájával, BARTHA Zsolttal és közvetlen munkatársával, GOMBOS Tündével a Tusnádon a közelmúltban mélyített vízföldtani, eredményes termálvíz-fúrást mutatták be. SIMON Éva-Beáta földrajzszakos diák és témavezetője, GÁL Andrea tanársegéd a Babeş–Bolyai Tudományegyetemről a Bihar-hegység gyorsan alakuló földfelszín-alaktani különlegessége, a Rozsda-szakadék növekedésének dinamikájáról tartottak előadást.

A délutáni, harmadik konferencia-szekcióban tudománytörténeti előadásokra került sor. Elsőnek WANEK Ferenc, a Sapientia Tudományegyetem kolozsvári karának nyugalmazott adjunktusa az aranyosszéki származású PÁLFY Mór egykori kiváló geológus életútját és munkásságát mutatta be. VICZIÁN István, a Magyar Állami Földtani Intézet nyugalmazott kutatója a TELEKI Domokos 18. századi marosvásárhelyi kiválóságunk kapcsolatát ismertette a jénai Természetvizsgáló Társasággal. A már említett KORODI Enikő doktorandusz régi földtani térképek georeferálásával elvégzett munkájának eredményeit taglalta, végül, PAPP Péter, szintén a Magyar Állami Földtani Intézet nyugalmazott kutatója a Balatont ábrázoló térképek valósághoz közelítését mutatta be egy francia térképiskola kiadványsorozatában.

Ezt követően, egy kerekasztal-vitára került sor (kerek asztal hiányában) a Székelyföld földtana soron következő kötetéről, mely a tájegység őslénytanát hivatott bemutatni. A vitában résztvevők felszólalásai közül kiemelendő BAKSA Csaba, SILYE Lóránd, KRISTÁLY Ferenc, KÖVECSI Szabolcs, MAGYAR Imre, VINCZE Péter és mások felszólalásai. A sokszor ellentmondásos, de mindig nagyon is megszívlelendő felvetésektől tarkított vita előre vitte a kötet ügyét. Megalakult a szerkesztői mag, a könyv arculatának alapelvei rájuk bízva.

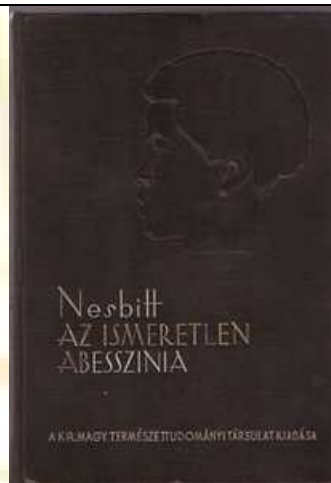
Az állófogadás előtt, az elmaradt gitárbemutató helyett, az aranyosszéki Mészköhöz kötődő BALÁZS Ferenc egykoron feleségéhez írt meséiből olvasott fel néhányat a Találkozó rendezését magára vállaló, e sorok írója. Az állófogadás maga jó hangulatban zajlott le. A csoportos beszélgetésekbe belefeledkezve, sokan jóval éjjel utánig ott maradtak.

Mindent összevetve, a rendezvény minden tekintetben elérte célját, tartalmas szakmai kirándulás, színvonalas konferencia-előadások, eredményes vita és jó hangulat jellemezte. Egyben sikerült felhívni a figyelmet Aranyosszék értékeire.

Wanek Ferenc, Kolozsvár

Fehér folt

Nesbitt: *Az ismeretlen Abesszínia*. [ford. és előszó: Halász Gyula.] Budapest: Királyi Magyar Természettudományi Társulat, 1937. 326 old.

Szilassi Péter könyvének recenziója¹ megírása előtt több – korábban megjelent – Etiópiáról szóló kötetet is átolvastam. Többek között a kezembe került egy olyan, évek óta a könyvtáram polcán nyugvó opus, amit valamikor tizenéves koromban kaptam ajándékba egy idősebb kirándulótársamtól azzal az ajánlással, hogy „téged érdekel a földrajz, e könyv tetszeni fog, hiszen Afrika utolsó fehér foltjának feltárásáról szól”. Köszönettel fogadtam, és elhelyeztem a *Magyar Földrajzi Társaság Könyvtára* és a *Nagy utazók* sorozat mellé. A kötet mindaddig elfeküdt a polcon, valahogy nem tudtam rávenni magam elolvasására, de nem is próbáltam, talán a motiváció hiányzott belőlem. Most, az Etiópia iránt felkeltett érdeklődésem miatt elkezdtem olvasni, és befejezéséig nem is tudtam letenni a művet.

Az útleírás szerzője a borítón egyszerűen csak *Nesbitt* néven szerepel (a belső borítón az L. M. monogram áll vezetéknéve mellett). Neve íróként és utazóként is ismeretlennek tűnik: nem lelhető fel sem a *Magyar Nagylexikon*, sem a *Britannica Hungarica* oldalain, de még az idegen nyelvű lexikonokban – *Der Grosse Brockhaus*, *Meyers Enzyklopädisches Lexikon*, *Encyclopedia Americana*, *Encyclopædia Universalis* – sem található. Reméltem, hogy az interneten könnyebb lesz többet megtudni róla, de így is alaposan meg kellett dolgoznom ahhoz, hogy részletesebb információkhoz jussak. Több hazai és külföldi internetes antikváriumban is megvásárolható kötete, sőt további művei is, de a szerzőről az első igazán hasznos adatot az ausztráliai digitalizált napilapok honlapján találtam.² A Perthben kiadott *The West Australian* 1936. szeptember 28-ai számában az *Elsősorban könyvek* cím alatt egy rövid hír látott napvilágot a „kiváló író és felfedező”, Lewis Mariano Nesbitt bányamérnök egy évvel korábban elszenvedett repülőszerencsétlenségéről annak apropóján, hogy Londonban megjelent *Aranyláz* című kötete.³ E cikkből illetve további internetes szörfözés⁴ alapján összegyűjtött adatokból már többet is megtudhatunk a szerzőről: Lewis (Ludovico) Mariano Nesbitt (1891-1935) Rómában született skót és francia felmenőkkel rendelkező brit katonatiszt unokájaként. Apai nagyapja az egykori brit gyarmaton, Bengáliában szolgált, és visszavonulása után, 1848-ban Olaszországban telepedett le. Az ifjú Nesbitt édesanyja olasz volt. A jövendőbeli utazó Itáliában cseperedett fel, majd 18 éves korában bekerült a Cornwall-félszigeten működő, a kor legigényesebb és kiváló

¹ *Geográfus Hírlevél* 35. www.geography.hu/hirlevel

² trove.nla.gov.au

³ *Gold Fever*. London: Jonathan Cape, 1936. 251.

⁴ <http://www.mobileread.com/forums/showthread.php?t=201344> és <http://www.ilcornodafrica.it/es-nesbitt.htm>

szakirányú képzést nyújtó intézetébe, a Camborne Egyetemre, ahol bányamérnöki oklevelet szerzett. Ezek után Afrika különböző bányáiban dolgozott, közben elnyerte az első osztályú bányafelügyelői minősítést és bányagazgatói vizsgát tett le. 1916-ban visszatért Olaszországba, majd jelentkezett a brit hadseregbe. Leszerelt, majd az arany- és platinakutatás specialistájaként végigkóborolta az amerikai kontinenst, az Egyesült Államokban, Kubában, Kanadában, Venezuelában, Kolumbiában, majd újra Afrikában vállalt munkát. Dél-amerikai bolyongásairól és tapasztalatairól további kötetben számolt be.⁵ 1927-ben Szudánban és Abesszínia nyugati részén platinatartalékok felderítésében és felmérésében vett részt, ahonnan Addisz-Abeába utazott. Ekkor „szembenálltam a rég keresett céllal, itt volt az alkalom a Dankáli-föld kikutatására” – írja.

Halász Gyula előszavában a következőket jegyezte le: „*Sivatag és őserdő*”, könyvünknek ez a címe, s ez nem kevésbé jellemző, mint amilyen igaz a magyar fordítás címe: Az ismeretlen Abesszínia. Amikor ugyanis a munka szerzője, Nesbitt L. M. útjára indult, Abesszínianak ez a keleti szegélye, amelyet a föld egyik legkezdetlegesebb művelődésű népe, a dankálik laknak, valóban a földkerekség legismeretlenebb tájai közé tartozott. Híre nem volt nagyon csalogató, Földje csupa sivatag, amelyet csak az Avas-folyam szegélyerdői hódítottak meg az életnek. lakói, a dankáli törzsek, kegyetlen nomádok, akik minden idegent irgalom nélkül felkoncoltak a legutóbbi időkig... Amikor e sorokat írjuk, kilenc év telt el a fáradhatatlan kutató útja óta. Közben megdőlt az abesszinek uralma, s a Dankáli-föld is olasz fennhatóság alá került. Az olaszok térfoglalása azonban egyelőre csak a főhatóságot változtatta meg, egyébként a könyv leírásai most is élethűek. Épp ezért tartjuk időszerűnek a munka magyar kiadását, mert az olasz fennhatóság alatt megindult Abesszínia gyarmatosítása, s ősi világa lassanként megváltozik. E könyvben azonban mindig fog élni emléke a Dankáli-föld ősi állapotának, az ősi természeti viszonyoknak, ősi állati és növényi életének, s a dankálik kezdetleges művelődésének.

Nesbitt L. M. nem sokkal élte túl e munkájának megjelenését. Nemrégiben repülőútra kelt, repülőgépe szerencsétlenül járt s vele pusztult utasa is, akit azonban az utókor mindig emlékében fog tartani, mint a Dankáli-föld kikutatóját.”

A kötet két részre osztható: az elsőben a szerző addisz-abebai tartózkodása körülményeit és az expedíciós társaival való megismerkedést, valamint az előkészületeit írja le, míg a másodikban a több mint három hónapot tartó utazást eleveníti meg.

Nesbitt „több hónapos kóborlét és szabadban töltött táborozás” után érkezik az Abesszin fővárosba, ahol lázas betegségét és fáradalmait kívánta kiheverni. Egy Magyarországról származó, de német állampolgárnál, Martin Widernél szállt meg, ahol a házigazda több európai ismerősével találkozik, és megismerkedik két olasszal: a negyvenes éveiben járó Tullio Pastori volt aranyásóval és vállalkozóval, valamint az út során ötvenedik évét betöltő Giuseppe Rosina di Trecate egykori kereskedővel, telepessel és volt kétkezi munkással, pillanatnyilag az etióp fővárosban élő európaiak ügyvivőjével. Az elsőnek „élete csupa nyugtalanság, gond és elégedetlenség” volt ebben az időben, a második „nem volt kalandos hajlamú ember”, de nem tudott egy helyen hosszabb ideig megtelepedni, és annak ellenére, hogy „kevesen vannak, akik valaha is hajlandóságot éreznek, hogy áldják sorsukat ebben a komor és sivár országban”, nem akart az európai jómódba visszatérni.

Az elmúlt század húszas éveiben Etiópia az afrikai Eldorádó volt: a Négus hadseregében szolgáló cári tisztek, orosz és magyar menekültek, hamiskártyások, kalandorok és desperádók paradicsoma. Rejtő Jenő stílusára emlékeztető jellemzést olvashatunk a kávéházakban lebzselő népekről: „együtt látni különféle európai országok többé-kevésbé jellegzetes képviselőit:

⁵ *Desolate Marches; Travels in the Orinoco Llanos of Venezuela*. New York: Harcourt, Brace and Company, 1936. 320 old.

⁶ A Nagy-Britanniában megjelent kötet eredeti címe: *Desert and Forest: The Exploration of Abyssinian Danakil*. London: Jonathan Cape, 1934. 450 old. A következő évben az Egyesült Államokban egy újabb kiadás is megjelent: *Hell-hole of Creation: The Exploration of Abyssinian Danakil*. New York: A. A. Knopf, 1935.

mindenből kiábrándult letört csavargók, hamisjátékosok, kémek söpredékét, csupa kalandornépséget. Vannak köztük minden képzelhető hivatás- és mesterségbeliek, bár többnyire elkanyarodtak egykori pályájuktól. Mindnyája szakértő valamiben, némelyiknek netán doktori címe is van, az sem baj, ha ő maga adományozta magának... Arca az ilyen embernek úgy lehet jó családra vall, modora és beszéde a művelt, sőt kifinomult emberé, de ha múltját fürkésznők, rábukkannánk valami kisiklásra, ha mégannyira igyekszik is elterelni róla figyelmünket.”

Megszületik a döntés: „Pastorival és Rosinával titokban megegyeztünk, hogy elmegyünk a Dankáli-földre... Teljes és kölcsönös volt a bizalom hármunk között, ismertük egymás képességeit, rátermettségét. Egyetértéssel, vita és érvelgetés nélkül készítettük elő úttervünket.” Céljuk az addig még európai által nem ismert egykori Dankáli-föld, mai elnevezéssel Danakílmence, „mely az északi szélesség 9. fokától a 14° 30’ északi szélességi körig nyúlik el. Nyugat-keleti irányban... Alakja nagyjában derékszögű négyszög, 600 km hosszú és mintegy 150 km széles földsáv... Féktelen, vérszomjas törzsek lakta föld fogadja az utazót. Vágyunk az volt, hogy Dankáli négyszöget déltől északnak szeljük át. Ezt az utat egyetlen európai sem kísérlete meg idáig.”

1928. március 14-én az Avas folyót követve indult el a három olasz, egy tolmács, három szolga, egy karavánvezető, egy szakács és öt tevehajcsár, valamint tizenöt teve és négy öszvér alkotta csoport. Az afrikaiak többsége galla és amhara, vagyis a fennsíkról származó, és csak hárman beszélik a dankáli nyelvet. „Védelmükre” tizenkét régimódi fegyvert és összesen 200 töltényt vittek. Céljukat a szerző következőképp fogalmazta meg: „két barátomat érdekelte, nem lehetne-e kereskedelmi kapcsolatba jutni a gazdag és termékeny hírben álló Auszultánsággal. Pastori meg én ezenkívül kíváncsiak voltunk, nem találunk-e aranyra valló jeleket arrafelé. De legjobban mégis az izgatott és csalogatott, hogy magam szemével, színről-színre láthassam azt a titokzatos, ismeretlen országot. Ha életem árán is, látni akartam Dankálit, azt a földet, amely eddig minden kutatót visszavert.” Útjuk során a „föld arcát belerajzolták könyveikbe”, hiszen a „ferengetik szeretik leírni, amit láttak” – ahogy a bennszülöttek megjegyezték, vagyis a fehérek térképeket és fényképeket készítenek. Nesbitt és társai lejegyezték a helyiek által használt földrajzi elnevezéseket, ásványokat és kőzeteket gyűjtöttek, néprajzi, geológiai és növényzeti megfigyeléseket tettek, folyamatosan mérték és rögzítették a hőmérséklet változását.

Az Avas folyót elhagyva az expedíció észak-északkelet felé vette útját, és a három hónapnyi kalandozás alatt homokviharban, 70 Celsius fok feletti „rettentő hőségben”, bazaltlávafennsíkon, keményre száradt agyagfelszínen, homok- és törmeléksivatagban, gránitsíkon, mocsaras területen haladt át. Részvevői megtapasztalták, hogy az emberek mennyire „eleven parányok a föld és ég végtelen vadonában”, „a természet hatalma és csodája elgondolkoztatott... ráeszméltünk törpeségünkre” – írja a szerző.

Az olvasmányosan papírra vetett, igen kalandos három hónap eseményeit nem áll módomban részletesen leírni. A minden óvatosság és elővigyázatosság, a helyiek irányában kimutatott jóindulat és segítőkészség ellenére a „vad és vérszomjas” dankálit három kísérőjüket megölték. A sivatag peremén vándorló életmódod folytató, a mezőgazdasági munkát megvető dankálitnak ugyanis „a fosztogató portyázás életeleme”. Az nem is tekinthető férfinak, aki nem ölt legalább egy alkalommal embert. „Nagy veszedelemben forogtok, ha a mi országunkat akarjátok látni, de tudom, kedvetek telik benne, hogy hegyeinket és folyóinkat papírosra rajzoljátok. Ti hárman vagytok az első fehér emberek, akik valaha ebbe az országba jöttetek” – nyilatkozta az egyik dankáli törzsfőnök nem minden alap nélkül, hiszen Nesbitt és társai utazása előtt három – 1875-ben, 1881-ben és 1884-ben – fehérek által szervezett expedíció tagjait mind egy szál legyilkolták. Hőseink találkoztak olyan dankálival, aki emlékezett az esetre. Tény, hogy többször kerültek életveszélybe, de hol furfanggal, hol rábeszéléssel, hol meg ajándékokkal sikerült megbékéltetni és jobb belátásra bírni a „vadakat”.

1928. június 28-án érik el a Dallol-hegyet, a „Dankáli-földön való vándorlásunk végpontját”, miután elhaladtak a Hertale vulkáni hegyvonulat mellett, ahol 2012-ben lezajlott tragikus események következtében életüket veszítették a szegedi utazók.

A kaland, a látottak és tapasztaltak mindent kizáróan bőségesen kárpótolták a nélkülözést és szenvedést, hiszen „meg volt írva... Allah oltalmazott bennünket” – idézi a szerző tolmácsuk szavait a könyv utolsó mondatában. Ezáltal Nesbitt és társai neve felíratatott a nagy felfedezők közé. Cselekedetük értelmét alátámasztja Torday Emil véleménye is: „Ráérő emberek gyakran fölvetik a hiábavaló kérdést: ha előlről kezdenéd az életet, milyen életet választanál? Én nem gondolkoztam még a reinkarnáció kérdésein, de bizonyos, hogy ha újra végigélhetném az életet, semmi áron nem mondanék le Afrika földjén töltött éveimről.”⁷

Géczi Róbert, Budapest – Kolozsvár

⁷ Torday Emil: *Afrikai emlékek (Egy Afrika-kutató naplójából)*. Budapest: Világirodalom-kiadás. é. n.

Tudományos és oktatási események

Itthon

2015, május 6-9. **XI. Kárpát-medencei Környezettudományi Konferencia. A Szentágotthai Szakkollégium tizenkettedik konferenciája.** Pécs

<http://kmkt15.ttk.pte.hu/>

2015. május 21-23. **Tájhasználat és tájvédelem – kihívások és lehetőségek.** Budapest

<http://mtok2015.elte.hu/>

2015.június 2-4. **Land Quality and Landscape Processes Conference.** Keszthely

<http://lq2015.georgikon.hu/>

<http://www.georgikon.hu/rendezvenyek/land-quality-and-landscape-processes-conference>

2015. augusztus 30. – szeptember 2. **EUGEO. Convergences and Divergences of Geography in Europe.** Budapest

<http://eugeo2015.com/>

Külföldön

2015. január 26-28. **GIS Ostrava 2015.** Ostrava, Csehország

<http://gis.vsb.cz/gisostrava/>

2015. február 14-15. **6th International Conference on Environmental Science and Development ICESD 2015.** Amszterdam, Hollandia

<http://www.icesd.org/>

2015. március 20-22. **Air and Water – Components of the Environment.** Kolozsvár, Románia

<http://aerapa.conference.ubbcluj.ro/Engleza/index.htm>

2015. március 30. – április 1. **8th International Symposium Remote Sensing and Data Fusion over Urban Areas. 10th International Symposium Remote Sensing of Urban Areas.**

Lausanne, Svájc

<http://jurse2015.org/>

2015. április 10-11. **7th International Conference on Climate: Impacts and Responses.**

Vancouver, Kanada

<http://on-climate.com/the-conference-2015>

2015. április 12-17. **European Geosciences Union General Assembly 2015.** Bécs, Ausztria

<http://egu2015.eu/>

2015. május 11-15. **The 36th International Symposium of Remote Sensing of Environment.**

Berlin, Németország

<http://www.isrse36.org/>

2015. május 21-23. **Geography, Environment and GIS.** Târgoviște, Románia
<http://www.limnology.ro/GEG2015/abstract.html>

2015. május 18-22 (26). **AGROecological assessment and Functional-environmental Optimization of Soils and TERrestrial ecosystems.** Moszkva, Oroszország
http://eusoiils.jrc.ec.europa.eu/events/Future_events/7_Congr_ESSC_Circ_1.pdf

2015. június 3-5. **ECOSUD – 10th International Conference on Ecosystems and Sustainable Development.** Valencia, Spanyolország
<http://www.wessex.ac.uk/15-conferences/ecosud-2015.html>

2015. június 5-7. **GEOBALCANICA.** Skopje, Macedónia
<http://www.geobalcanica.org/>

2015. június 9-12. **18th AGILE Conference on Geographic Information Science: “Geographic information Science as an enabler of smarter cities and communities”**
Liszabon, Portugália
<http://agile2015.isegi.unl.pt/>

2015. június 16-18. **Earth Science & Climate Change.** Alicante, Spanyolország
<http://earthscience.conferenceseries.com/>

2015. június 17-19. **River Basin Management 2015 – 8th International Conference on River Basin Management including all aspects of Hydrology, Ecology, Environmental Management, Flood Plains and Wetlands.** La Coruña, Spanyolország.
<http://www.wessex.ac.uk/15-conferences/river-basin-management-2015.html>

2015. június 17-19. **The 3rd Environment Asia International Conference on “Towards International Collaboration for an Environmentally Sustainable World”.**
Bangkok, Tájföld
<http://www.tshe.org/environmentasia-2015/>

2015. június 18-21. **VIII. Tudomány- és Technikatörténeti Konferencia.** Belényes, Románia
<http://ttk.emt.ro/meghirdetes.php>

2015. június 22-26. **Geomorphometry 2015.** Poznan, Lengyelország
<http://geomorphometry.org/2015>

2015. június 25-26. **Twin Cities in Past and Present.** Manchester, Nagy-Britannia
<http://www.hssr.mmu.ac.uk/mcrh/events/twin-cities/>

2015. július 1-5. **4th International Conference on Management of Natural Resources, Sustainable Development and Ecological Hazards.** Opatija, Horvátország
<http://www.wessex.ac.uk/15-conferences/ravage-of-the-planet-iv.html>

2015. július 5-10. **9th International Association of Landscape Ecology World Congress.**
Portland, Amerikai Egyesült Államok
<http://www.ialeworldcongress.org/>

2015. július 9-12. **The European Conference on Energy, Sustainability and the Environment.** Brighton, Nagy-Britannia
<http://iafor.org/iafor/conferences/ecsee2015/>

2015. július 20-24. **9th International Conference on Urban Climate (ICUC9)** jointly with **12th Symposium on the Urban Environment**. Toulouse, Franciaország

<http://www.meteo.fr/cic/meetings/2015/ICUC9/>

<http://www.meteo.fr/icuc9/>

2015. szeptember 21-25. **SPIE Remote Sensing**. Toulouse, Franciaország

http://spie.org/remote-sensing-europe.xml?WT.mc_id=RERSCAW

IMPRESSZUM

GEOGRÁFUS HÍRLEVÉL

KIADJA A SZEGEDI TUDOMÁNYEGYETEM
TERMÉSZETI FÖLDRAJZI ÉS GEOINFORMATIKAI TANSZÉKE

6722 SZEGED, EGYETEM UTCA 2-6

TEL: 0662-544156; FAX: 0662-544158

geography.hu/hirlevel

FELELŐS KIADÓ: DR. GÉCZI RÓBERT

HU ISSN 2064-9800

E-mail: robi@earth.geo.u-szeged.hu